

1.АЛГОРИТМ ДІЙ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ВИПАДКІВ БУЛІНГУ В СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

- Усім учасникам освітнього процесу дотримуватись єдиної позиції, що насильство, цькування та дискримінація є неприйнятними та неприпустимими у міжособистісних спілкуваннях.
- Кураторам та викладачам цікавитися життям своїх вихованців, відслідковувати ситуації щодо проявів жорстокості та цькування в учнівських колективах, контролювати поведінку та взаємостосунки між дітьми на уроках та перервах.
- Не залишати жоден випадок булінгу без уваги. Пояснювати студентам, що будь-які насильницькі дії чи образливі слова є неприпустимими у між груповій взаємодії. Реакція усіх учасників освітнього процесу на будь-які прояви жорстокості та цькування має бути негайною.
- Пояснювати студентам, що навіть пасивне спостереження за знуцанням і бійкою надихає кривдника продовжувати свої дії. Свідки події повинні захищати жертву насильства і, якщо треба, кликати на допомогу дорослих.
- У кожній групі виробити правила толерантної поведінки, слідкувати зі їх дотриманням.
- Систематично проводити у коледжі просвітницьку роботу у вигляді виховних годин, бесід, тренінгів, уроків, правових ігор, вікторин, флеш-мобів, круглих столів, диспутів, годин відкритих думок, усних журналів, кінолекторіїв, для ознайомлення студентів з проблемою булінгу та задля пропаганди безпечних, здорових стосунків, заснованих на взаємній повазі, доброзичливості та толерантності. Залучати до цієї роботи соціально-психологічну службу, представників правоохоронних органів, служб соціального захисту, медичних установ та інших зацікавлених організацій.
- Проводити просвітницьку роботу серед батьків з даної тематики.
- Забезпечити психологічний супровід здобувачів освіти, які стали свідками булінгу, постраждали від нього або вчинили цькування.

2. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВЧИНЕННЯ БУЛІНГУ

Булінг (цькування), тобто діяння учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному або сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, в наслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого,

- тягне за собою накладення штрафу від 50 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене групою осіб або повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення,
- тягне за собою накладення штрафу від 100 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин. Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене малолітніми або неповнолітніми особами віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років,
- тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від 50 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин. Діяння, передбачене частиною другою цієї статті, вчинене малолітніми або неповнолітніми особами віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років,

- тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від 100 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від чотирнадцяти до шістнадцяти годин.

Неповідомлення керівником закладу освіти уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України про випадки булінгу (цькування) учасника освітнього процесу

- тягне за собою накладення штрафу від 50 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк до одного місяця з відрахуванням до двадцяти процентів заробітку (**Стаття 1734, Кодекс України про адміністративні правопорушення**).

До осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які вчинили адміністративні правопорушення, застосовуються заходи впливу, передбачені статтею 24 1 цього Кодексу. У разі вчинення особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років адміністративних правопорушень, передбачених, зокрема, статтею 1734 КУАП, вони підлягають адміністративній відповідальності на загальних підставах. З урахуванням характеру вчиненого правопорушення та особи правопорушника до зазначених осіб (за винятком осіб, які вчинили правопорушення, передбачені статтею 185) можуть бути застосовані заходи впливу, передбачені статтею 24 1 цього Кодексу.

Відповідно до статті 24 1 КУАП, за вчинення адміністративних правопорушень до неповнолітніх віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років можуть бути застосовані такі заходи впливу:

- зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого;
- попередження;
- догана або сувора догана;
- передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання (**стаття 13 «Відповідальність неповнолітніх» КУАП**).

Штрафи, які передбачено за знущання:

- Моральне чи фізичне насильство, агресія – 340-850 грн.
- Дії з особливою жорстокістю, повторне порушення – 850-1700 грн.
- Приховування вчителем факту цькування – 1700-3400 грн., або виправні роботи строком до одного місяця з відрахуванням 20% заробітку. Якщо правопорушення вчинили неповнолітні до 16 років, штраф сплачуватимуть батьки.

Протоколи за вчинення цього порушення уповноважені складати органи національної поліції України, а притягувати до адміністративної відповідальності будуть місцеві суди.

3.ЯК ЗРОЗУМІТИ, ЩО ВАШУ ДИТИНУ ПІДДАЮТЬ ЦЬКУВАННЮ

Перше, що треба зрозуміти – діти неохоче розповідають про цькування у навчальних закладах, а тому не слід думати, що у перший же раз, коли ви спитаєте її про це, вона відповість вам чесно. Тому **головна порада для батьків** – бути більш уважними до проявів булінгу.

Якщо ваша дитина стала замкненою, вигадує приводи, щоб не йти до навчального закладу, перестала вчитись, то поговоріть з нею. Причина такої поведінки може бути не у банальних лінощах. Також до видимих наслідків булінгу відносять **розлади сну, втрату апетиту, тривожність, низьку самооцінку**. Якщо дитину шантажують у навчальному закладі, вона може почати просити додаткові гроші на кишенькові витрати, щоб відкупитись від агресора.

Якщо вашу дитину піддають цькуванню, то **обережно почніть з нею розмову**. Дайте зрозуміти, що вам можна довіряти, що ви не будете звинувачувати її у тому, що вона стала жертвою булінгу.

Розкажіть дитині, що **немає нічого поганого** у тому, **щоб повідомити про агресивну поведінку** щодо когось учителю або принаймні друзям. Поясніть різницю між «пліткуванням» та «підкуванням» про своє життя чи життя друга/подруги.

Також **не слід** у розмові з дитиною **використовувати такі кліше**, як «хлопчик має бути сильним та вміти постояти за себе», «дівчинка не повинна вплутуватись у бійки» та інші. Це тільки погіршить ситуацію.

4.ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ТИ СТАВ ЖЕРТВОЮ БУЛІНГУ

Перше і найголовніше правило – **не тримати це у секреті**. Розкажи друзям, знайомим чи рідним про те, що тебе ображають у навчальному закладі, цього не слід соромитись. Інколи допомогти з вирішенням складної ситуації у навчальному закладі може абсолютно не пов'язана з цим людина: тренер у секції, куди ти ходиш, або вчитель, до якого ти ходиш на додаткові заняття.

Також **не слід звинувачувати себе** у тому, що тебе цькують. Як вже було сказано раніше, кривдникам легко знайти жертву булінгу, адже для цього слід просто відрізнятись від оточуючих.

Якщо цькування у навчальному закладі перетворились зі словесних на фізичні – **йди до директора або завуча та докладно розкажи їм про це**. Також повідом про ситуацію батьків.

Якщо у навчальному закладі є психолог, то можна сміливо звернутись до нього, щоб відновити почуття впевненості у своїх силах та зрозуміти, як діяти далі.

5.ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ВИ СТАЛИ СВІДКОМ ЦЬКУВАННЯ

Якщо цькують твого друга чи подругу, то **одразу звернись до дорослих**: вчителя, старших товаришів, родичів, батьків тощо.

Якщо твій **друг чи подруга** поділилися з тобою, що вони потрапили у ситуацію булінгу, обов'язково поговори з ними про це – вони **потребують твоєї підтримки**.

У жодному разі **не слід приєднуватись до групи, що цькує**, та висміювати проблеми свого друга чи подруги.

Якщо ви дорослий, який потерпав від булінгу колись, то **не проходите повз**. Спробуйте захистити дитину, яку ображають. При цьому не слід ображати дітей, які цькують, адже деякі роблять це тому, що самі постраждали від насильства (вдома, у спортивній секції, в іншій школі тощо). У таких випадках вони можуть виміщати свій біль через знущання і приниження слабших за себе.

Деякі діти булять, щоб ловити на собі захоплені погляди оточуючих, а відчуття переваги над іншими приносить їм задоволення. До того ж, нападаючи на когось, вони захищаються від цькування. Іноді такі діти дуже імпульсивні і не можуть контролювати свій гнів. У таких випадках справа нерідко доходить і до фізичного насильства.

Спробуйте повідомити про булінг людей із навчального закладу, де це відбувається, або батьків дитини.

6. ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ІНШИХ ЦЬКУЄШ ТИ

Зрозумій, **булінг – це твої дії, а не твоя особистість**. Ти можеш ними керувати та змінювати на краще. Пам'ятай, що **булінг завдає фізичного та емоційного болю** іншому, а тому подумай, чи дійсно ти цього прагнеш? **Деякі речі** можуть здаватися смішними та невинними, проте вони **можуть завдати шкоду іншій людині**.

7. ЯК ДОПОМОГТИ ДИТИНІ, ЯКА ЦЬКУЄ ІНШИХ

Як вже було сказано раніше, в ситуації булінгу завжди беруть участь три сторони, а тому, коли ви дізнались про цькування у навчальному закладі, не слід забувати про тих, хто ображає. Психологи зауважують, що **дитині, яка булить інших, увага та допомога потрібна не менше, ніж тій, яка страждає від булінгу.**

Відверто поговоріть з нею про те, що відбувається, з'ясуйте, як вона ставиться до своїх дій і як реагують інші діти. Ви можете почути, що «всі так роблять», або «він заслуговує на це». Уважно вислухайте і зосередьтеся на пошуку фактів, а не на своїх припущеннях.

Не применшуйте серйозність ситуації такими фразами, як «хлопчики завжди будуть хлопчиками» або «глузування, бійки та інші форми агресивної поведінки – просто дитячі жарти і цілком природна частина дитинства».

Ретельно поясніть, які дії ви вважаєте переслідуванням інших. До них відносяться: цькування, образливі прізвиська, загрози фізичного та морального насильства, залякування, висміювання, коментарі з сексуальним підтекстом, бойкот іншої дитини або підбурювання до ігнорування, плітки, публічні приниження, штовхання, плювки, псування особистих речей, принизливі висловлювання або жести.

Спокійно **поясніть дитині, що її поведінка може завдати шкоди** не тільки жертві, а й усім оточуючим. І щодалі це заходитиме, тим гірше булінг впливатиме на всіх учасників. **Дайте зрозуміти дитині, що агресивна поведінка є дуже серйозною проблемою**, і ви не будете терпіти це в майбутньому. Чітко і наполегливо, але без гніву, попросіть дитину зупинити насильство. Скажіть дитині, що їй потрібна допомога, а тому ви тимчасово триматимете зв'язок з учителями, щоб упевнитись – дитина намагається змінити ситуацію.

Загрози і покарання не спрацюють. Можливо, на якийсь час це припинить булінг, та в перспективі це може тільки посилити агресію і невдоволення. Буде зайвим концентрувати увагу на відчуттях дитини, яку булять. Той, хто виявляє агресію, як правило відсторонюється від почуттів іншої людини.

Пам'ятайте, що **агресивна поведінка та прояви насильства можуть вказувати на емоційні проблеми вашої дитини та розлади поведінки.**

Дитяча лінія	116 111 080 050 02 25(з12:00до16:00)
Гаряча телефонна лінія щодо булінгу	116 000
Гаряча лінія з питань запобігання насильству	116 123
Уповноважений Верховної Ради з прав людини	080 050 17 20
Уповноважений Президента України з прав людини	044 255 76 75
Центр надання безоплатної правової допомоги	080 021 31 03
Національна поліція України	102